

Ҳар касе, як муҷоҳидро дар роҳи Худо омода созад (бо мол ё таҷҳизот), гӯё ҳудаш ҷиҳод кардааст. Инчунин ҳар касе, дар вақти ғоиб будани муҷоҳид хонаводаашро сарпарастӣ намояд, гӯё ҷиҳод кардааст

Аз Зайд ибни Холид (разияллоҳу анҳу) ривоят аст, ки Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) фармуданд: "Ҳар касе, як муҷоҳидро дар роҳи Худо омода созад (бо мол ё таҷҳизот), гӯё ҳудаш ҷиҳод кардааст. Инчунин ҳар касе, дар вақти ғоиб будани муҷоҳид хонаводаашро сарпарастӣ намояд, гӯё ҷиҳод кардааст."

[متفق عليه] [Саҳеҳ]

Паёмбари Худо (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) хабар доданд, ки ҳар кас муҷоҳидеро дар роҳи Худо бо омода кардани василаҳои сафар ва он чи ӯ ба он ниёз дорад, монанди силоҳ, маркаб, хӯрок, нафақа ва ғайра, кумак кунад, ӯ дар ҳукми ҳуди муҷоҳид аст ва савоби ҷиҳодро соҳиб мешавад. Ҳамчунин ҳар кас, ки масъулияти хонаводаи муҷоҳидро бар уҳдаи худ гирад, бо некию эҳсон ва дар вақти набудани ӯ аҳли хонаводаву наздикони ӯро нигоҳубин кунад, пас ӯ низ дар ҳукми ғозист ва савоби ӯро мегирад.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/tg/show/3437>

